

ROERKERKNIEUWS IN CORONATIJD

editie 51 (24 februari 2021) – www.roerkerken.nl

Inleiding

Wat een verwarring, afgelopen carnavalsdinsdag (16 februari). Die ochtend besloot de rechter dat de avondklok per direct moest worden opgeheven, omdat het kabinet blijkbaar te lang had 'gesoebat' met de invoering ervan. De avondklok werd immers ingevoerd via een spoedwet, maar hoe kun je nog spreken van spoed als je het er al maanden over hebt, zo redeneerde de rechter. "De maatregel van de avondklok is gebaseerd op een wet die bedoeld is voor spoedeisende gevallen. Denk aan een dijkdoorbraak, aan gevallen waarin de regering niet eerst met het parlement kan overleggen om een wet op te stellen". Die uitspraak riep meteen al de nodige vragen op: is de avondklok daarmee dan van de baan? Worden de boetes die de afgelopen weken uitgedeeld zijn daarmee teruggedraaid? Ook in de kamer was de chaos compleet. Minister Grapperhaus kondigde aan een onderzoek te gaan doen, maar ook op straat was het ondertussen feest. Maar dat was van korte duur. Het gerechtshof in Den Haag besloot diezelfde avond nog (een half uur vóór het ingaan van de avondklok), dat de avondklok voorlopig nog van kracht bleef, zolang het hoger beroep dat de regering instelde nog niet was afgerond. Een spoedwet die toen al in de maak was, werd diezelfde dinsdagavond al door de koning ondertekend en zou daags erna al - ondanks het reces - naar de kamer worden gestuurd. Die keurde de wet op donderdag 18 februari morrend goed, en toen was het wachten op de uitspraak in hoger beroep die eigenlijk op vrijdag 19 februari zou volgen, maar werd uitgesteld tot vrijdag 26 februari a.s. om zich beter in de toch wel complexe materie te kunnen verdiepen.

H. Matthias (patroon van Posterholt)

Hoewel hij tegenwoordig officieel op 14 mei wordt herdacht is in Posterholt toch vooral zijn oude feestdag (24 februari) blijven hangen. Dat is niet zo vreemd als je weet dat ook aan de overkant van de grens deze datum nog altijd wordt aangehouden. Over Matthias horen we voor het eerst in de Handelingen van de Apostelen. Jezus is teruggekeerd naar de Vader in de hemel. Nu staan de leerlingen voor de opgave zijn opdracht over te nemen. Eén van hen, Judas, heeft Jezus verraden en vervolgens zelfmoord gepleegd. Het eerste wat ze doen is een opvolger voor hem aanwijzen. De kandidaten moeten aan zeer bepaalde voorwaarden voldoen. Petrus, die de leiding neemt, formuleert het als volgt: *"Dus moet één van de mannen die tot ons gezelschap behoorden gedurende de tijd dat de Heer onder ons verkeerde, te beginnen bij het doopsel van Johannes tot de dag waarop Hij van ons werd weggenomen, met ons een getuige worden van zijn verrijzenis."* Men stelde er twee voor: Josef, ook Barsabbas geheten, bijgenaamd Justus (= de rechtvaardige), en Matthias. Toen baden zij als volgt: *"Gij Heer, die aller harten kent, wijs degene aan die Gij van deze twee hebt uitverkoren om de plaats te bezetten in dit dienstwerk en apostelambt, waaraan Judas ontrouw werd om heen te gaan naar zijn eigen plaats."* Toen liet men hen loten en het lot viel op Matthias. Hij werd toegevoegd aan de groep van de elf apostelen.' (Hand,1,21-26). Uit dit relaas mogen we dus opmaken dat Matthias van het begin af aan tot de kring van Jezus behoorde. Volgens sommigen maakte hij deel uit van de (twee-en-)zeventig die door Jezus op zijn tocht naar Jeruzalem vooruit werden gestuurd (Luc 10,1). Dat de apostelen Matthias' keuze via het lot hebben bepaald is later herhaaldelijk onderwerp van discussie geweest. De kerkvader Dionysius (waarschijnlijk Pseudo-Dionysius de Areopagiet) weet te vertellen dat

de keuze tenslotte op hem viel, omdat God uitdrukkelijk een zonnestraal op hem liet wijzen! Men is in de Kerk al spoedig daarna van deze methode afgestapt. Jacobus de Voragine († 1298) schrijft hierover in zijn 'Legenda Aurea': *'We moeten hier opmerken dat dit voorbeeld nog niet wil zeggen dat het lot is toegestaan. Want het voorrecht van een paar mensen is nog niet meteen voorschrift. Dat zegt althans Hieronymus († 420). Beda de Eerbiedwaardige († 735) meent dat het destijds nog toegestaan was om zulke hulpmiddelen te gebruiken, omdat de volle waarheid nog niet gekomen was. Immers hoewel het kruisoffer had plaats gevonden, drong het volledige heil pas door met Pinksteren. Vandaar dat ze bij Matthias' keuze nog het lot gebruikten; op dezelfde manier werd krachtens de Wet de keuze van de hogepriester bepaald. Maar na Pinksteren was de waarheid ten volle aan het licht getreden; de zeven diakens werden dan ook niet meer middels het lot aangewezen, maar door de apostelen, via hun gebed en handoplegging.'* In de bijbel lezen we verder niets meer over de lotgevallen van Matthias. We zijn dus verder aangewezen op mondelinge overlevering en legende. Hij zou het evangelie gepredikt hebben in Judea, Ethiopië (waarmee volgens sommigen de Romeinse provincie Aethiopia Pontica bedoeld zou zijn, ten oosten van de Zwarte Zee) en tenslotte ook nog in Macedonië. Ook over zijn levenseinde zijn de bronnen niet eensluidend; de meeste gaan ervan uit dat hij op gewelddadige wijze aan zijn eind is gekomen. Maar ze verschillen soms aanzienlijk over de wijze waarop. Zie daarover de hierna volgende legendes. Clemens van Alexandrië († vóór 215), Origenes van Alexandrië († ca 254), Eusebius van Cesarea († 339), Ambrosius van Milaan († 397) en zelfs de relatief late, bovengenoemde, Engelse monnik Beda hebben nog het Evangelie van Matthias gekend; ze noemen het in één adem met het Evangelie van Thomas. Matthias zou in Palestina zijn begraven. Daar trof keizerin Helena zijn relieken aan, toen zij op zoek was naar het kruis waar Jezus 300 jaar eerder aan was gestorven. Op haar bevel zouden ze door bisschop Agritius naar Trier zijn overgebracht. Sindsdien gaat deze stad er prat op dat ze het enige apostelgraf bezit ten noorden van de Alpen. Zijn eerste rustplaats schijnt ook op dezelfde manier ingericht geweest te zijn als die van Petrus te Rome: in een onderaardse crypte onder het aan hem toegewijde altaar, waarboven een baldakijn was geconstrueerd, rustend op vier zuilen. In 1053 vond men in de St-Euchariuskerk een marmeren grafplaat met het opschrift in Griekse letters '*S. Matthias Apostolus*'. De heilige overblijfselen werden zo zorgvuldig herbegraven dat men al spoedig niet meer wist waar ze precies lagen. Op 1 september 1127 werden ze herontdekt. Bij die gelegenheid werd de St-Euchariuskerk omgedoopt tot Sint-Matthiasabdij. Het schijnt dat Keizer Karel V († 1558) een grote devotie had voor Sint Matthias; aan zijn tussenkomst schreef hij zijn overwinningen in de oorlog toe alsmede zijn successen in de politiek. Vandaar ook dat hij bij zijn bezoek aan Maastricht de dag na zijn feestelijke intocht, op 13 mei 1520, de mis wilde bijwonen in de Matthiaskerk en er een grote som geld achterliet voor de armen van de parochie. Sint Matthias wordt afgebeeld als één van de apostelen (met boek of boekrol); hij is een wat oudere man met hellebaard, bijl of - heel soms - een zwaard of lans, of met de stenen van de steniging: al deze attributen verwijzen naar zijn marteldood. Als er een twaalfstal apostelen wordt afgebeeld, valt Matthias vaak weg ten gunste van Paulus; die is immers veel bekender ondanks het feit dat hij Jezus niet persoonlijk schijnt te hebben gekend en dus ook niet behoorde tot de leerlingen die Jezus hebben meegemaakt vanaf zijn doop in de Jordaan; maar door zijn onvermoeibare arbeid heeft hij zich de titel van 'De Apostel' verworven. Maar worden de twaalf apostelen afgebeeld met elk een banderol in de hand waarop de 12 artikelen van het geloof staan geschreven, dan treffen we weer wel Matthias aan, en Paulus niet. Matthias draagt dan de slotregel '*Et vitam aeternam*'. (www.heiligen-3s.nl).

Vaccinatie in de kerk

Het 'nieuws' van de vaccinatie in de kerk van Herkenbosch is inmiddels ook door de regionale dagbladen opgepikt (De Limburger van 18 februari j.l.). Ook in Stevensweert wordt de kerk voor dat doel ingezet. In Herkenbosch is men op maandagmiddag 22 februari j.l. begonnen. Kosteres Leny zorgde voor brandende kaarsen en stemmige muziek. Volgens haar is alles naar wens en tevredenheid verlopen. Er werden zo'n 130 mensen gevaccineerd. Die worden over drie maanden voor de tweede keer geprikt. Inmiddels is ook de kerk van Melick voor vaccinatie 'in the picture' gekomen. Daar beginnen ze vanmiddag (24 februari).

personalia

Op (carnavals-)dinsdag 16 februari hielden we in de St. Sebastianuskerk van Herkenbosch de uitvaartdienst voor **Gertrudis Carolina (Truus) Thissen-Meijers (1925-2021)** v/h van de Steegstraat. Geboren en getogen in Posterholt (Gevaren) als derde in een gezin met uiteindelijk zeven kinderen, ging ze al op jonge leeftijd uit werken als hulp in de huishouding, terwijl ze ook nog even als verkoopster bij een bakker en een kruidenier werkte. Nadat ze tijdens een kermis Wiel Thissen uit Herkenbosch had leren kennen, trouwden ze in het voorjaar van 1950 en begonnen ze een boerenbedrijfje bij Wiels (oud-)tante Marie aan de Hammerstraat aldaar. Truus was een echte moeder die haar zes kinderen niet alleen een goede opvoeding probeerde mee te geven, maar hen ook motiveerde om via studie het beste uit hun mogelijkheden te laten halen. Haar vrije tijd vulde ze met het breien van truien, het naaien van kleren en het maken van carnavalspakjes. In 1960 verhuisde het gezin naar de Steegstraat, naar de oude kapelanie die sinds 1950 ook onderdak had geboden aan de paters Assumptionisten die in 1960 hun nieuwe klooster aan de Europalaan betrokken. Achter het huis werd een boerderij gebouwd, die niet alleen veel werk met zich meebracht maar ook en vooral brood op de plank. Langzaam maar zeker vlogen de kinderen uit en kwamen er kleinkinderen, voor wie Wiel en Truus een trotse opa en oma waren. Ondanks het feit dat Wiel met zijn gezondheid begon te sukkelen kon in 2000 het gouden huwelijksjubileum gevierd worden. Met Wiels overlijden eind 2003 braken er moeilijke tijden voor haar aan en begon ze ook zelf steeds meer met haar eigen gezondheid te sukkelen. Dat ze steeds meer van anderen afhankelijk werd, was een groot kruis voor haar; door haar beperkingen zo goed mogelijk te camoufleren probeerde ze zo lang mogelijk thuis, in haar eigen vertrouwde omgeving te blijven. Een ongelukkige val was er de oorzaak van dat ze in 2017 uiteindelijk toch in de Bosscherhof moest worden opgenomen. Daar greep ze echter iedere gelegenheid aan om er eens even uit te zijn, al was het maar voor een wandeling in de rolstoel. Ieder bezoek van buiten betekende een lichtpuntje en de bezoekbeperkingen ten gevolge van de lockdown hadden dan ook een groot impact op haar gemoed. Toch nog onverwacht riep God haar op dinsdagmiddag 9 februari j.l. toch zich. Na de uitvaartdienst legden we haar bij haar man te rusten op de gemeentelijke begraafplaats.

Op dinsdagmiddag 23 februari j.l. hielden we in de St. Sebastianuskerk van Herkenbosch de uitvaart van **Catharina Mechtilda (Triena) Rademakers-Slabbers (1931-2021)**. Geboren en getogen in Herkenbosch stichtte ze met de uit Melick afkomstige Sef Rademakers (1929-2001) in Herkenbosch (St. Carolusstraat) een gezin dat met twee zonen gezegend werd: Henk en Jan. Opdat zijn gezin het aan niets moest ontbreken werkte Sef veel, hard en zwaar. Hij vond het leuk als daarbij af en toe een van zijn kinderen een handje meehielp. Zijn geploeter begon echter op een relatief vroege leeftijd zijn tol te eisen en zijn lichamelijke

klachten vergden meer van hun beider leven. Sef werd daarbij bijna helemaal afhankelijk van zijn vrouw en als vanzelfsprekend zorgde en verzorgde Triena hem uitstekend. Toen hij in 2001 toch nog onverwachts overleed, viel haar levenstaak, het zorgen, plotseling weg. Toen moest Triena voor zichzelf gaan zorgen, iets wat niet eenvoudig bleek te zijn. Haar hele leven was immers gericht op het zijn van een goede echtgenote, moeder en huisvrouw. Voor hobby, vakantie, feesten en uitgebreide vriendenkring was daarbij geen ruimte. Ze kon echter zichtbaar genieten wanneer de kinderen en kleinkinderen op bezoek kwamen. In 2004 kreeg ze een beroerte en na maandenlange revalidatie probeerde ze haar leven weer op te pakken. Aanvankelijk leek dit haar ook te lukken, doch haast ongemerkt begon ze geestelijk te lijden en begon het leven voor haar erg zwaar te worden. Dat was ook de reden dat ze een jaar of acht geleden in de Bosscherhof werd opgenomen waar ze een liefdevolle verzorging mocht ontvangen, maar waar haar leven desalniettemin kleiner en kleiner werd. Kon ze zich eerst nog schuifelend verplaatsen achter de rollator, daarna werd ze afhankelijk van een rolstoel om uiteindelijk helemaal bedlegerig te worden. Omdat we maanden geleden al het idee hadden dat ze het niet lang meer zou maken, hebben we haar toen al bediend. Uiteindelijk heeft ze nog tot vlak vóór haar 90^e verjaardag moeten wachten, voordat God haar tot zich riep. Na de uitvaartdienst, opgeluisterd door Angelique Hesen, legden we haar bij haar man te rusten op de gemeentelijke begraafplaats.

Coronagebed (Ds. Johan Visser)

Eeuwige God, nu ons leven is stilgevallen, een virus zand in de machine heeft gestrooid, een crisis de normale gang van zaken verstoord, keren we ons tot U en bidden: in onze angst en onzekerheid, om vertrouwen, in onze overlevingsdrang, om oog voor elkaar, in ons zoeken naar veiligheid, om overgave, in onze onmacht en kwetsbaarheid, om vrede.

Wit U ons in deze (Corona-) tijd extra financieel ondersteunen?

Herkenbosch: NL 52 RABO 0121 402 088 t.n.v. kerkbestuur St. Sebastianus

Melick: NL 40 RABO 0133 000 400 t.n.v. RK kerkbestuur St. Andreas

Montfort: NL 39 RABO 0134 704 126 t.n.v. kerkbestuur H. Catharina

St. Odiliënberg: NL 79 RABO 0138 1180 00 tnv kerkbestuur HH. Wiro, Plechelmus en Otgerus

Posterholt: NL 06 RABO 0142 301 760 t.n.v. RK Kerk St. Matthias

Vlodrop: NL 10 RABO 0154 600 512 t.n.v. kerkbestuur St. Martinus

Tot slot

Aan- en afmelding voor deze nieuwsbrief kan via: clustersecretariaat@roerkerken.nl.

Jos. L'Ortye (Posterholt), pastoor, tel. 40 12 21 - pastoor@roerkerken.nl

Paul Hamans (St. Odiliënberg), assistent, tel. 527 825 - p.hamans@roerkerken.nl

Gerard Sars (St. Odiliënberg), diaken, tel. 537 765 - g.sars@roerkerken.nl

Rim Mom (Montfort), diaken, tel. 542 154 - r.mom@roerkerken.nl

Bert Venner (Roermond), diaken, tel. 320 215 - b.venner@roerkerken.nl

Lian Overbeeke (Posterholt), catechiste, tel. 06 – 526 20 245 - l.overbeeke@roerkerken.nl

Parochiebureau Herkenbosch (Anja Wagemans), tel. 520 672 - sebastianus@roerkerken.nl

Parochiebureau Melick (Marjo Janssen), tel. 537 965 - andreas@roerkerken.nl

Parochiebureau Montfort, tel. 543 127 – catharina@roerkerken.nl

Parochiebureau St. Odiliënberg (Marlou Roeleveld), tel. 531 384 - otgerus@roerkerken.nl

Parochiebureau Posterholt (Lilian Peters), tel. 400 275 - matthias@roerkerken.nl

Parochiebureau Vlodrop (Marjon van der Beek), tel. 401 207 – martinus@roerkerken.nl